

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Буленіної Ніни Пилипівни щодо офіційного тлумачення положень статей 40, 55, 64, 124 Конституції України, статей 8, 12, 17, 28 Закону України "Про звернення громадян", статей 136, 248³ Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
6 червня 2002 року
№ 36-у/2002

Справа № 2-33/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича – суддя-доповідач,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Тимченка Івана Артемовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Буленіної Ніни Пилипівни щодо офіційного тлумачення положень статей 40, 55, 64, 124 Конституції України, статей 8, 12, 17, 28 Закону України "Про

звернення громадян", статей 136, 248³ Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка О.М. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадяниці Буленій Н.П. протягом 1997 – 2001 років неодноразово відмовлено судами загальної юрисдикції у прийнятті позовних заяв стосовно бездіяльності, на її думку, Київського обласного суду, Київського міського суду, Залізничного районного суду м.Києва та неправомірних дій суддів зазначених судів, а також Генеральної прокуратури України, прокурора Житомирської області тощо.

Вважаючи, що відмови судів загальної юрисдикції у прийнятті її позовних заяв позбавляють її права на судовий захист та суперечать положенням Постанови Пленуму Верховного Суду України "Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя" від 1 листопада 1996 року № 9, громадянка Буленія Н.П. неодноразово зверталася до Конституційного Суду України з письмовими клопотаннями про офіційне тлумачення положень статей 40, 55, 64, 124 Конституції України, статей 8, 12, 17, 28 Закону України "Про звернення громадян", статей 136, 248³ Цивільного процесуального кодексу України.

На кожне звернення громадяниці Буленій Н.П. у порядку, передбаченому Законом України "Про Конституційний Суд України" та Регламентом Конституційного Суду України, Секретаріат Конституційного Суду України надсилав письмові відповіді з висновками про невідповідність її клопотань встановленим вимогам та невідповідність порушених у них питань Конституційному Суду України. Із зазначеними поясненнями вона не погоджується.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю Ухвалою від 10 травня 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідповідність

Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування їх положень судами України, іншими органами державної влади. Зміст конституційного звернення і долучених до нього рішень судів загальної юрисдикції свідчать про відсутність неоднозначного застосування названих положень Конституції України і законів України та належного обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні, як вимагає пункт 4 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України". По суті, у зверненні йдеться про незгоду з відмовою судових органів у прийнятті позовних заяв, що Буленіна Н.П. помилково вважає фактом неоднозначного застосування низки законодавчих норм.

4. Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 23 травня 2001 року № 6-рп/2001 (справа щодо конституційності статті 248³ Цивільного процесуального кодексу України) зазначив, що акти, дії або бездіяльність посадових і службових осіб судів, що належать до сфери управлінської діяльності, можуть бути оскаржені громадянами в судовому порядку відповідно до глави 31-А Цивільного процесуального кодексу України.

Перегляд рішень судів загальної юрисдикції відповідно до статті 150 Конституції України та статті 13 Закону України "Про Конституційний Суд України" не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Враховуючи наведене та керуючись частиною другою статті 147, статтею 150 Конституції України, пунктами 2, 3 статті 45, статтями 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Буленіної Ніни Пилипівни щодо офіційного тлумачення положень статей 40, 55, 64, 124 Конституції України, статей 8, 12, 17, 28 Закону України "Про

звернення громадян", статей 136, 248³ Цивільного процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність цього звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України", та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ